

SZERKESZTŐI IRODA:

Belsőpostára 21. szám. (Postapénzt) hová a lap szellemi részét illető közlemények címzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félre 8 frt. Egy hónapra 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri czikkék

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Szegény Erdély.

— Két czikk. —

II.

A székelyektől elvették a kisústókat, a mi nélkül marhatenyésztést űzni nem tudván, a megélhetés feltételeit nem ismerték meg s kíváncsiakra kényesztették.

A szegény hétfalusiakat a helyett, hogy az országgyűlés határozata értelmében külön törvénnyel biztosították volna a brassóiak kapzságára és elnyomása ellen: főispáni és főerdőmesterei presszóval és ijesztgetésekkel kényszerítették oly egyezsége megkötésére, mely szerint a kizárólagos tulajdonukat képező erdőségekből egy nagy részt átengedni kényszerültek a bitórló Brassónak, s oly adósságok átvállalására szorították csángó testvéreinket, melyeknek terhe alatt mulhatatlanul össze fog a szegény nép roskadni.

Községi iskolák építését, segélyezését egyenesen megtagadják, sőt a szegény tanítók csekély fizetését is visszatarthatják.

Mindezt teszi hálából azért, hogy Erdély 69 fejbőlöntő képviselővel támogatja párturalmát, alkalmasint úgy okoskodván, hogy megvettem szavazataidat, nem marad tehát fenn semmi viszonyt követelés és méltányossági igényed.

A „Do ut des” elvét nem ismeri a magyar erdélyiekkel szemben a kormány és ezt én lélekten indokolva, ha nem is igazolva látom, mert az önmagukat felelőtlenül megadó és alárendelő népet a zsarnokok sem igen szokták becsülni, kihasználni, kifacsarják a szót és a szellemet kifacsart citromként a szemétdombra. Így bánik velünk Erdélyiekkel az újkori kasszéri zsarnok: Tisza Kálmán; de azért csak nyáljátok — tükörkép — talpai. Ez illeti a gyárak meghunyászkodókat és a pügyláris makkokat.

De nemcsak az a baj, hogy a pügyláris embereit fogadja el Erdély — tekintet nélkül arra, hogy vízzel vagy sással kereszteltettek-e? Nemcsak az a baj, hogy itt mindenki, aki ott kiköltöztetik, a kinek soha még nevét se hallották, a kinek még csak nevét is hallgatás nélkül kimondani s magyar orthografiával leírni nem lehet, itten megaláztatás: hanem ehhez még hozzájárul az is, hogy a bennszülött mamelukok közül is olyanokat szemeltek ki, kik — tiszteltet a csekély kirekesztés — ottan az erdélyiek értelmét, szellemét és erkölcsi nyomosságát nem igen kedvező világítás-

ban tüntetik fel, s a kik ottan — miként országrészünkkel történik — a számbavehetlenség homályába tűnedeznek el.

Mert az, hogy 69 erdélyi kormánypárti képviselő közül 12, sőt mondhatjuk 20 év óta más, mint szavazógép ki nem vált, az bizony nem nagyon emeli a mi értékünket, s nem nagyon hatványozza a mi becsületet. Ezt még alább szállítá az egykor innenfent sok sikert ember is, a miből azt az élczet fabrikáltak, a minket úgy is kicsinyli, Királyhágon tuliak, hogy Erdélyből a siketek és némák közül többora a kormány mamelukjait.

A lelki tulajdonok mellett még külsőalakilag is többnyire olyanokat válogattak oda, a kik a mi fajunk aesthetikai színvonalát sem nagyon emelték, s abból ítélve, minket oly vézna elsatnyult ivadéknak ítélnék, a kik csak árnyat tüntetnek fel Erdély egykor daliás, szabadság szerető, függetlenségért élő-haló hőseinek.

Az még nem lenne nagy baj, ha a kül szín csalna, s a belérték pótolná a kulfogyatkozást; de az sem történt meg, vagy legalább a lefolyt 20 év alatt azt vallották a mi kormánypárti mamelukjaink, hogy „halgatni arany”. Hej pedig hányszor követelték meg parancsolólag Erdély érdekei, hogy képviselői, ne az aranyt, hanem az ezüstet válasszák, és felnyissák néma — csak igent rebegő szájakait — akkor, a midőn érdekeinket lépten nyomon lábbal tiporták, midőn minden téren mellőztünk, midőn alkottak számunkra birtokrendezési törvényt, a mely csak zavart idézett elő, a midőn kötöttek romániai szerződést, mely nyers termelésünket elnyomta, s kis terjedelmű házi iparunkat az osztrákok kedvéért lesújtotta; a midőn az ország-részt az osztrák törvények békóiba szoritották, a midőn az egész székelyföldet kizárták a vasut hasznáiból, volt ugyan egy erdélyi származású; de nem itt növekedett, erdélyi képviselő, a ki az országgyűlésen mint pénzügyi előadó a keletnél többet szólott, nagy költői fantáziával (nem hiába költő neveltje) festette rózsaszínben a mi helyzetünket: de hogy e felszólalásai valami jót hoztak volna reánk, azt ugyan senki állítani nem merészné. Ennél még az a nagy nemzetgazdászunk is jótékonyabban hatott, a kinek jeles beszédét féhérlapon közölte az „Ellenzék”.

Örvendj és jubilálj Erdély megváltott mamelukjaidnak, mi nem fogjuk azok harmóniáját zavarni. hisz mi,

kik multadóból lelkesedést merítünk, kik jelenedért küzdünk, jövődért aggodunk, mi kivagyunk közösítve innen, mi, kikért egy Kecskemét, egy Józsefváros, egy Győr, egy Jászberény, egy Miskolc, egy Ujfalú lelkesedni tud, s ingyen sorakozik zászlónk alá, s azt nevünkkel köti össze, nem kellünk, mi itt feleslegesek vagyunk.

Örvölj Erdély és zengj hozsánát, ki zárolagos győzelme felett a mameluk-ságnak; mi kiket ellőttél, önként száműztük magunkat nagy Magyarországra, mi emigrálunk oda, a hol még vannak meg nem vásárolható elvek, s a haza függetlenségéért lelkesedni tudó magyarok, de ott sem szűnünk meg téged szeretni, szerencsétlenségében, megálázásában, keblünkre ölelni, érted és jobb létedért küzdeni s minden tőlünk telhetőt megtenni, mert mi nem csak jóllétben, nemcsak boldogságokban szeretünk, a midőn adhatok: hanem még inkább, még hőbben, még odaadóbban szeretünk a megpróbáltatások, a kísértések nehéz napjaiban, mi szeretünk akkor is, a midőn nem ápolunk, hanem ellőlők magadtól, mert ez érzést Istentől keltünk, azt az emberi hálálanság ki nem tépheti.

Orbán Balázs.

Politikai hírek.

A kormány műhelyéből. Budapestről arról értesítik a bécsi félhivatalos újság, hogy a magyar minisztertanács augusztus második felében állapítja meg végleg a költségvetést. A jövő évi megtakarítások és bevételi többletek eddigi számszerű kimutatása tehát legalább korai, noha már most is konstataható, hogy a megtakarítások több millió forintot fognak rugni, a bevételi többletek pedig még nagyobbak lesznek (!) A mi az igazságszolgáltatási reformot illeti, a kormány reméli, hogy az örökösödési jogról, az ügyvédi rendtartásról és a büntető-eljárásról szóló törvényjavaslatokat már a legközelebbi ülésükben benyújthatja a képviselőháznak. (Meglátjuk.)

Kereskedelmi tárgyalások. Az Opinione értesítése szerint az olasz kormány tudatta Franciaország és Ausztria-Magyarország kormányával, hogy hajlandó velük új tarifák és kereskedelmi szerződések létesítéseiről tárgyalásokat folytatni és hogy elvárja a tárgyi szándékaik közlését. A miniszterium előnyösebbnek vélné, ha a tárgyalások Olaszországban folytatnának és ha Franciaország, illetőleg Ausztria-Magyarország kezdeményezné a javaslatot.

testeket a repkény ülést át gyöngyden, mintha marasztalni akarná őket. Ugy-e jobb itt, mint a légben állva, hol a vihar is jár?

Távolabbi valamely víztörő zöldes körvonala látható, mely mögött gyümölcs fák foglalják el a tért.

Még távolabb, magas, szálas erdő rejteti kékes, majd halvány violaszínben játszó ligetét. Tökéletes őserdő; mozdulatlan, fönsges, szép zöldes-sárga, átlátszó zöld, helyenként sötét-zöld koronái a végtelenig halmozódnak egymás fölé, védve, őrizve az alattok tenyésző gyöngyden növényzetet, mely védelemre szorult.

Lenn a távolban kezdődik a törpebb erdőség. Felhatol a homokra; szeszélyesen kanyargó fény-csoportokat képezve a körtörölkek megszállott talaján, mely mellett egy mély szakadás sötétbe vesző öble tángol.

A szakadás mellett szélesen terpeszkedő plánták lepik el az oldalt, csodás alakú, hol sima, puffadt, hol finoman rezgőzt levelekkel terjeszkedve a kis kékvirágú, füves szőnyeg fölé.

Amott balra, a helyenként sziklás domborok között, valamikor bővizű forrás zuhoghatott lefelé, a mesterségesen elhelyezett kőlapokba üttöve. Nem maradt abból semmi. Csak a szakadás mélyére sodort függő híd fehér roncsai sejtetik a multat, s a még megmaradt legalsó kőlapra zuhanó patak felzökkenő sugarai sejtetik a mult szép ségeit.

Tündéri látvány lehetett. Mikor az egész magas oldalt, fokról-fokra lezuhanó vízsátor díszítette; s a porlakban felszálló víz szemekében a nap sugarak töreték meg pompás szivárvánnyá.

Közigazgatási lovagjáték.

(Egy közigazgatási bizottság, mint rögtönítelő bíróság.)

A kovászai választó-kerület Szeremley tanfelügyelőt még március hóban megkínálta a szabadelvű párti képviselőjelöltséggel.

Erre pár nappal később a kerületet az országos szabadelvű párti végrehajtóbizottsága oda ígerte b. Szentkereszty Bélának. A két-tő jelöltség az irányadó köröket arra a megállapodásra birta, hogy hagyni kell mind a két jelöltséget, miközben kiderül: melyik mellett erősebb a rokonszenv? s azt aztán a végrehajtóbizottság szánynai alá veszi. A vergődés megindult, de Szeremley már az első lépéseknél avval a jelenséggel találkozott, hogy a főispán, suitje s a hatalom egész apparátusa ellene működnek még pedig a lehető legkiméletlenebbül.

Igy ment ez május 31-éig, a mely napra a szolgabíró Szeremleyre nézve a leg-hátrányosabb körülmények között pártgyűlést hívott egybe, de a Szentkereszty érdeklében mesterségesen összehívott gyűlés többsége határozottan Szeremley mellett nyilatkozott, mit azonban a szolgabíró által parancsossá befolyásolt elnökség nem akart enuncianálni.

E közben a házi lap, az úgynevezett Székely Nemzet a maga vitorlát szintén a Szentkereszty érdekei irányában lengette, s ezzel Szeremley abba a kényezber helyzetbe jött, hogy választóival csak röpiyekbe foglalt nyiltlevelekben beszélhetett.

Hogy ezek a nyiltlevelek nem nagyon nyájások a főispán s általában a hatalom irán, az elég természetes, ha meggondoljuk, hogy az egyik akkor keletkezett, a midőn a képviselőt jelölő pártgyűlés elnöksége a Szeremley kézzel fogható többségét nem akarta enuncianálni, a másik pedig akkor, midőn a szolgabíró nem adott engedélyt program-beszédjének megtarthatására. Ellenkezőleg a levelekben kifejezi magát a nemes, a jogosult harag s annyi sarcamus van bennök, miszerint Szeremley el volt készülve arra, hogy főispán és főszolgabíró elégtételt kérnek azokért vagy lovagias uton, vagy pedig a sajtóbírószág terén.

Ez a várakozás azonban nem vált be. Lovagiaság! és a Székely Nemzet inádvá szerett főispánja incompatibilisek, minél fogva más eljárás lett ex consilio megállapítva s abból állott, hogy a kutyának vezetett hírt kell küldeni. Képtelenebbnél képtelenebb hírekkel, nevésegebbnél nevésegebb fenyegetőzésekkel és agyarkodásokkal telt be a levegő, de a tanfelügyelő Szeremleyt, ki általában ismert küzdelmes mult után méltán mondhatja: alios vidi ego, ventos! ezek a kicsinyes vaszarkodások sehogyszem birták kihozni a sodrából. Iga-

zitotta a dolgát, élte a világát épen úgy, mint eddig.

Végre elkövetkezett a közigazgatási bizottság rendes havi ülésének ideje. Ennek az ülésnek a végén fölolvastatták Künle József új nemes kir. tanácsosnak egy indítványa, mely szerint miután Szeremley kir. tanácsos és tanfelügyelő a nemes vármegyét lerágalmazta, az egész tisztikart megsértette s az egész ország által nagyrabecsült dícső főispánt sem kimélte, állásától rögtön felfüggesztendő, — az ellene indítandó eljárás befejeztig helyettesítendő, mert a közigazgatási bizottság tagjai a történetek után vele többé egy széklet nem ülhetnek.

Ezt a famosus indítványt Szeremley esendesen végig hallgatta s azt a kérdést intézte az elnököl dícső főispánhoz, hogy megkívánja-e azt a napirenden tűrni s érdemleges tanácskozás alá bocsátja-e? mert ez esetben ő az ülést elhagyja, de erősen tiltakozik az ellen, hogy a közigazgatási bizottság az ő személyes ügyeinek bírájává foltolja magát.

Evvél Szeremley az ülést elhagyta s a közigazgatási bizottság egy személyben mint sértett fél, vádló és bíró együtt maradt s elkezdte az indítványt forgatni. A majdnem 2 óra hosszan át tartott tanácskozás rendén Kelemen Lajos tiszti ügyész és honvéd százados kimutatta, hogy ehhez a kérdéshez a közigazgatási bizottságnak annyi köze sincs, mint a debreczeni konventnek a Syllabushoz. Szeremley az indítvány alapját képező állítólagos sérelmeket, mint képviselőjelölt külön törvény által szabályozott olyan kiváltságok minőségben követte el, mely az ő közigazgatási bizottsági tagságával vagy kir. tanfelügyelői szolgálatával semmi correlatióban sincs. De ha szinte volna is, ő a kérdéses nyomtatványokban a közigazgatási bizottság ellen a legkisebb sértőt sem bír fölfedezni sat. sat.

Hasztalan! a pour parler tovább folyt s miután egyik bölcsnek arra a mellékütleterre, hogy helyzetnek a kir. tanfelügyelő fegyelmi eljárás alá, maga az indítványozó, mint a közigazgatási bizottság esze, jogtanácsosa és factotuma úgy fejezte volna ki magát: eleget törtem én az eszemet ezen, de arra semmi alapot sem bírtam találni, a dolog oda lyukadt ki, hogy valamilyen megoldásra szükség lévén, a közoktatási miniszterhez avval terjesztetik föl az indítványt, hogy ő a maga bölcsességével találjon valami utat és módot erre.

Szeremleyről fölteszszük, miszerint indítványozóval a maga módja szerint leszámol. Sőt ha jól vagyunk értesülve, eziránt a lépéseket már meg is tette s azt a választ nyerte, hogy támadó a jellemét telje-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. július 16.

Felhők a láthatáron.

— Történet. —

Irta: Solyom Ferencz.

Az egy volt, hogy Draskóczy Gábor komornoka ura parancsaira várt, mialatt nemett szeretettel és sajnálkozással függött annak halavány arcára.

Az nem figyelt rá.

Lassú léptekkel haladtok végig a teremre; majd az ablak falakában állva meg, a látható lombtenger szemközti, gyönyörű virágok, ezer meg ezer fésző bimbóval, kinyitott kelyhekkel jobbra, balra, mindenütt, — állva kuszó indakarókkal, mintha a teremmel, betelni nem tudó természet önmagát akarná megfojtani.

Mintha Ozeán volna ez a gyönyörű kert, mely lombhullamait, kábitó illatátterhes magját egész a láthatárig duzzasztja fel, egyetlen ház, faltörlemék, vagy poros uti szabdállya nélkül. Mintha isten szentelte volna meg; kifejtve rajta a teremtség minden buja pompáját, hogy vad szépségével s elhagyott udány szűzességével kérédkedjen, a hol emberi láb évtizedek óta nem lépett nyomokat.

Ide csak a nap hatott be, hogy arany, sárga sugaraival fényt lőveljen e vad paradicsomba. Sugaraival befutotta a rop-

pant fasorokat, arany fonalaival körülfonta a ringó léveletengert. Majd ott tánczolt a virágzó zsályával telt tö víze fölött, ingerkedve a levelekre lapult pillangó sereggel. És a mikor e tarka lepke sereg felröppent, mintha drága köveket szórt volna a levegőbe valamely isteni kéz.

Hatvan év óta nem járt itt ember, hogy gátat vessen a növényzet fejlődésének. Nem szarnokoskodott rajta senki. Fejlett tovább, évről-évre; mindig jobban és jobban terjeszkedve az elhagyott területen. Ellepte a régi nyomokat mind, hogy ne maradjon meg semmi a multból.

Aztán lett belőle paradicsom.

Óriási lombátor, mely alatt a virágok és felmagasló füvek milliárdjai ringatóztak, ha egy kőbor fuvalom végig surrant fölöttök. Az indás növények befönták a fak oldalait, felkuszáltak az ágakra, körülölelték a fűvet, ellepték sűrűn a kertet végtől-végig, szinte fuladozni látszott e simuló, ölelő, indakarok alatt.

Amott tündén zöldellő lankák, a haragos fenyők mellett békésen pompázó, széles levellű platánokkal; s szökőkuthoz hasonlóan felbuggyanó növények, bodros, duzzadó kaktuszok, áthatlan erdő függönyök, kuszó etafiók, földön vonszolt palástokkal és óriási galyak minden percében leszakadni készülő mennyezettel, mely között énekes madárkák dala hangzott szüntelen, reggeltől — estig.

E korlátlanul, buján terjeszkedő növényvilág között, a kert régi alakját csak sejtetni lehetett. A kastély homlokzatával szemközti, fehérle kőtörlemék látszott. Valaha talán a diszkertnek kelle itt lennie; s a miből most csak az összeomlott, zöld mohával fódott víztartók, szétört karzataikkal, feketelő lépcsőikkel maradtak meg a multból a jelennek. Amott tovább görög istenszobrok fehérlettek a tűvön. Ösonka

... Draskóczy Gábor csak nézte ezt a paradicsomot onnan az ablak mélyedéséből.

Szép minden.

Azt képzeli, hogy megifjult, boldog ember, hogy Ádáma ennek a fönsges paradicsomnak. Oda támasztá halvány homlokát az ablakhoz, úgy rémlik neki, mintha ott lenn járna a lombátor alatt, boldogan, álmódzva, mellette Éva...

Az asszony... nem, nem! otobaság az álom; a férfi virni fejéből.

Elfordul. Aztán észreveszi a háta mögött várakozó öreg embert.

„Parancsol valamit nagyságod?”

Az ifjú ránez. Lassan végig végig simítja homlokát, mintha a kert varázsát akarná elfűzni onnan. Eszébe jut hogy ő maga rendelte a szobába; emlékszik már.

„Igen Péter, hivatalak; tudodra akartam adni, ma ne bocsáss be hozzám senkit.

— „Jól van uram, nem fogok bebo-

cátítani senkit.

— „Ha esetleg valamely rokonom akarna meglátogatni, ments ki előtte; mond, hogy beteg, hogy nem vagyok itthon, — szóval ma nem akarok találkozni senkivel. Julius tizedike van.

Az öreg komornok meghallotta ura halk szavait. Megindultan mormogta.

— „Igaz...”

Szeméből lopva két könnyet törölt ki, s megfordult, hogy urát magára hagyja.

Az a szomorú ember most csendesen hozzá lépett, s kezét vállára téve kérdezte.

— „Mi bajod öregem?”

— „Semmi, nagyságos uram.

— „Ugy-e szép gyermek volt az én kis fiam, Péter; ugy-e az volt?”

— „Igen nagyságos uram, az, — rebegte az öreg cseléd.

— „És jó is volt, ugy-e?”

— „Mint egy angyal, nagyságos uram.

Mikor térdeimre vettem, a szemembe nevetett, azokkal a jószágos angyalszelid kék szemekkel és azt mondta, hogy szeret.

Draskóczy Gábor hálás szemmel nézett utána.

— „Jó ember; ő mindig szeretete, szegény gyermekemet. De hát, én Istenem! ki ne szeretne volna, hiszen olyan nagyon jó volt; .. mindenki szeretete, csak az anyja ..

Összerázkódott. Gondolatai viharokt kergették egymást. A szíve, agya, mind gyűlöletet kiáltott; csak a kert mosolygott fel hozzá engesztelően. Kitép lelkéből mindent, a mi a multa emlékezteti. Elűzi a sejtő ifjuság emléket, elűzi a férfitor gyönyöröket, el mindent, hogy ne maradjon semmi, csak a gyűlölet ...

Ne még, ne még!

Draskóczy Gábor elfordítja fejét a kertetől. Aztán csendesen oda hagyja a termet, s egy hosszú folyosón áthaladva, a folyosó végén egy ajtó előtt állapodik meg.

— „A fiam gyermekszobája, mormogta mialatt az ajtó megnyitva, belépett.

A kis szoba el volt sötétítve. Kertre nyíló ablakán egészen levolt eresztve a sötét függöny. Benn a gyászra emlékeztet minden. Mintha valaki szándékosan rendezte volna ugy el a szobácskát, hogy szomorú sejtelen fogja el azt, a ki belép.

Draskóczy Gábor lassan, lehajtott fejjel haladott egy karsu, fekete asztalhoz, s a mellé telepedve, szótlanul meredt egy fényképre, mely az asztal egyetlen díszes volt.

(Folyt. köv.)

sen kifogástalannak tartja. Na már most azzal, a kinek jelleme kifogástalan és elene feygelmi eljárásra alap nincs, miért nem tud nagyságos Künle ur egy székét ülni?

Vajjon mit fog mondani ezekre az alapotokra a szabadelvű miniszterium?

(—)

Külföld rovata.

Bolgár trónválság.

Dürnkutból írják: Wirth asszonynak, a Daily News levelezőjének interviewje volt Koburg Ferdinánd herceggel. A herceg azt mondta, hogy a hármak küldöttsége, melynek tagjai: Grekov, Kalojev és Stoilov voltak, öt tulajdonképpen félrevezette. Ez a hármak küldöttsége, midőn fél évvel ezelőtt nála járt, azt mondta neki, hogy megválasztásával az összes hatalmak egyetértének s csak a biztatásra fogadta el a választást. Most kitűnik, hogy Törökország kivételével egy hatalom sem tett határozott ígéretet. Még Ausztria-Magyarország sem adta beleegyezését. Ily tényállás mellett az újból összeült családi tanács semmi feltétel alatt sem engedhette meg a feljöttéssel elfogadását.

Bécsből érkező táviratok szerint, a bolgár küldöttség vérmes reményeitől eltekintve, a diplomaciai kitérások a küldöttség feladatának sikerére nézve a pillanatban, sem általában véve, de különösen Ausztria-Magyarország magatartását illetőleg épen nem kecsesgötök. Még ha a porta ajánlása is Koburg herceget a hatalmaknak, a mi eddigelő történet meg, akkor sem lehet arra számítani, hogy Ausztria-Magyarország tartózkodó magatartásából ki lépjen, még akkor sem, ha Angolország és Olaszország Ferdinánd herceg elismerésére megtennék is a kezdeményező lépéseket. Ausztria-Magyarország azonban a herceget nem fogja abban gátolni, ha a saját felelősségére most vagy, később Oroszországnak megelőző beleegyezése nélkül, Szófiába akarja indulni. Oroszország magatartása Koburg herceg megválasztását illetőleg az utóbbi napokban nem változott.

Muszkák pénze.

A legutóbbi párisi Boulanger-botrányokat agyallatják orosz pénzben rendezték. A pénz az európai hadipárt bocsátotta rendelkezésre, mely a francia monarchista pártokat magában egyesíti. Ez azonban nem zárja ki, hogy az orosz pauszálók is ne tartozzanak hozzá, mivel az orosz agitátorok jól tudják, hogy Oroszország részéről a háború megkezdésére nem számíthatnak, de azért arra törekednek, hogy Oroszországot is akcióra hívják, ha esetleg Németország és Franciaország közt háborúba kerülne a dolog.

Csehekrólunk.

Kolozsavart, jul. 16.

Isten látja a lelkünkben mi magyarokul soha a cseheknek nem vétettünk. Mi egymásért lehet panasza horvátoknak, tótoknak, oláhoknak, szászoknak. László király karóba húzatott egy turma horvátot. Mátyás megsarcolta három ezer gíra ezüstig a tótokat, Rákóczy György per brevi manu bánt az oláhokkal, Apaffy Mihály saját negyságos buzugányával döngötte el a szebeni polgármestert.

De a cseheknek igazán nem vétettünk. Sőt ellenkezőleg! Elődeink királyt tevénél a Rákoson csehet. S e megistiztetést a

csehek azzal viszonozták, hogy elpusztították a Csepelközt, Esztergomot. Érsekvárat és Pozsonyt. S ime dacára, hogy soha se bántottuk szapora faj szomszédunkat, minket a cseh újságok folyton bántanak. Nem mulik el úgy nap tőlünk, hogy a cseh lapokban valami eperőfőst ne lenne ez ellen a szó ellen: magyar. És most, hogy, hála a magyar intelligens zurnalisztika türelmének, mindenből kifogytak oda túl, hát neki áll egy némely krajczáros cseh papiros darab, s belekapaszkodik a magyar nemességbe.

Egyik krajczáros cseh papirosban pl. azt olvasom, hogy a magyar nemesség még tengődni fog a falukon szétszórva néhány évtizedig, azután kipusztul és soha többé nem fog utánna tudakozódni a világ. És azt jól fogja tenni a világ.

Tovább megy a krajczáros újság, s mondja: avagy mi volt a magyar nemesség? Feleli lázadó, forradalmár, pöffeszkedő kényur, tudatlan paplopó, agerász, diszparaszt, ferblí hős, szenvedélyes veszekedő, perlekedő, választó, verekedő, adósságosinál, azt soha meg nem fizető, népet zsaroló, azt megvető, lenéző, kiseb rudon velő nyűge az országának — kivált ha falum lakott, mert azok a vén czipfok valának a legtudatlanabbak — beszéli a krajczáros újság; a tenyeremnyi széles „Lysti“.

No Csaszlauból vagy Pravnyieszkából egy szál paraplóval a rongyos kalucsnival mi hozzánk benyargalt és innen kinyargalt cseh ur, hogy ez a rosmájú köpködés adjon te neked nyugodalmat. Otthonvaldó menesztének üdvözlő scriptumot tehozad, nagy férfin! A ki lemenekült ide a földünkre s most, hogy felkövérkedtél, fuvalkodol erősen, mint a kecskebéka őszszel, s meg vagy elégedve a miért ráverhetsz egyet a beteg lóra. Buzát terem ez a gyönyörűség nagy föld, Magyarország, s te is utánna élsz, oh nagy férfin, kinek házája Csaszlau — s nem élne bizony, ha az a beteg ló nem védte volna vére hallásával sok száz esztendőig. Valami efféle jut az ember eszébe.

Hát hiszen elmondtuk mi magyarok ezt ezerszer, oláh, cseh, tót, ha vesztegette bambán a felesleges esztét ennek a dolognak a feszegetésére.

S ez a krajczáros újságban okoskodó ur mégis —

„No, ez sok!“ (mondja szent Pál.)

De hát mi rólunk így szoktak azilyenek. Ez az okoskodó ur is, úgy nem ért a dolgainkhoz mint ha nem e világból való volna, de kritizál. Egy kis tücsök a melyik két lábra állva bele czipel a nagy bombardonba s azt hiszi halljuk a reszketünk.

„Mi nállunk ez is, az is, amaz is tökéletesebb“ — beszéli az a krajczáros ur tovább.

Oh! minálunk...

„Százszáz éhesség ottan nagy vala.“ Folytassuk im a régi krónikás énekét, és mondjuk: „megelégedél pedig ennyomorságaid s át okumlásán a Lajthán, ide elabagjani magadat határozád, százszáz, éhesség elől vad futásban keresvén menedéket. S hogy ittenülő helyedben megmelegedél, fortyogni kezd epéd, s köpködsz halálatlan cseh. Sutta tehetted összes régi vagyonod: parapléd, s van már pár ezüst marhád is

— de te azért mégis felemed istentelen kezdet e föld, s annak megtartói ellen, oh cseh!

Lukács próféta mondja: „Kivetessék gonosz nyelvű ember mi sorainkból.“ Majd meg Kézay Simon mester a maga krónikájában: „Az menyörgős menyők csapjon bele ki minket gyaláznai nem áll; habogy pedig ne sántuljon, az fejét üsse.“

Hej Simon mester! ha élne te kegyelmed s ha meghegyezhetné az derék pennáját felelni illendőségekpen ennek a krajczáros urnak!

A francziák ünnepe.

Páris, jul. 14.

A mai nemzeti ünnep nem volt oly élénk mint az előző években. Tegnap az utozákon kevesebb zene és ének hangzott, mint a korábbi években.

Ma délelőtt az iskola zászlóaljak felvonulása nem valami nagy vonzerővel birt. Az egész ünnep csaknem olyan képet nyújtott, mintha a nép jobb elemei szándékosan távol akartak volna maradni, nehogy a botrányosnálókkal összetévesztésük. Magától értetődik, hogy az uralkodó osztályok az általok gyűlölt ünnepben semmi részt nem vettek.

A fő ünnepiségeknek délelőtt kellett volna végbemenniük, a hazafias ligának, a dalárdának stb. felvonulásakor a Straszborg-szoborhoz.

Tíz óra tájban körülbelül 2—400 tün-tető zászlók alatt zeneszóval vonult a keleti pályaudvartól a nagy boulevardokon át a Place de la Concorde-ra, a hol 40—50,000 ember állta körül a Straszborg-szobrot.

Az uton a menetet s különösen az el-szásziakat a járókelők üdvözlözték ugyan, de sok helyt lehetett hallani a megjegyzést: „Ca maquait d'entrain.“ A Place de la Concorde-on is hiányzott a lelkesedés.

A hazafias liga tagjai elhelyezkedtek a szobor körül, a melyet megkoszorúztak. Láttak egyenruhás katonákat a mint koszorukat tettek a szoborra. A tornászok fehér ruhájukba fölmásztak az óriási szobor tetejére s ott megkoszorúzták. E koszorúk közül az egyik fény lombokból volt kötve, melyeket egyenesen Elzászból küldtek.

Midőn a közönség a fiatalokat a szobron megpillantotta, ismételt viharos éljen zésben tört ki, s midőn az elzásziak gyászba vont zászlójukkal a szoborhoz közeledtek, hasonlóképen élénk tet-szészaj harsant föl. Beszédet nem tartottak s miután a tornászok a szobor fejéhez zászlót erősítettek „Straszborg“ aláírással, s a liga tagjai ismeretlen „éljen Elzász Lotharingia!“ kiáltásban törtek ki, Deroulédel az élükön elvonultak. E perczben fölhangozott a kiáltás: „éljen Deroulédel! Éljen Boulanger!“ de a közönség csak gyenge visszhanggal felelt. Midőn a liga tagjai bevégeztek tüntetésüket, a Place de la Concorde ismét visszanyerte régi külsejét. A rendőrségnek nem kellett beavatkoznia, mert a rendet sehol meg nem zavarták.

A csapat szemle egészben véve vára-kozáson felül sikerült. A kiabálók és fü-

työlöket eltávolították a térről, a hova Grévy köztársasági elnök, miniszterterárai kíséretében, a kiszabott időben pontosan megérkezett.

Mig a tribünökön levő közönség tün-tetőleg fogadta, a lovaglóter tulsó oldalán körülbelül 15 percznyi távolban kiáltások és fütytyök hangzottak föl, a mivel azonban csakhamar felhagytak.

A szemle rendkívül szépen ment vég-be. Az elnök fél 6 órakor haza tért. A cascadeoknál az uton a ligisták és lármázó subanczok „vive Boulanger“ kiáltással fogadták a kocikat. Ha a késő esti órákban komolyabb természetű összejötközésre is kerülne a dolog, a kormány ellen tervezett nagy támadást megghiusultnak lehet tekinteni.

Grévy és a miniszterek a longchampsi mezőre érkezvén, néhány „Vive Boulanger!“ és „Demission!“ kiáltással és néhány fütytyel fogadtattak, e tüntetés azonban csak egyesektől eredt és mi jelentőséggel sem bír, a tulnyomó többség a köztársaságot élte.

A szemle, mely alatt borult idő volt, nevezetesebb esemény nélkül ment végbe. A látványosságnál óriási néptömeg volt jelen. A közönség csodálatlalt szemléte a csapatok jó tartását és rokonszenves kiáltásokkal üdvözlölte. Az elvonulás 4 óra 10 perczkor vette kezdetét és 5 óra 40 perczkor ért véget. Grévy 6 óra 20 perczkor tért vissza Párisba.

A lakosság teljesen nyugodt és rendezavarás nem fordult elő.

A Straszborg-szobornál szokásos tüntetés az idén váratlanul csendesen folyt le. Németország ellen nem mondtak provokáló beszédeket, s a nagyszámmal küldött koszorúk elhelyezése után a tömeg szétszórt.

A rendőrség, úgy látszik, ügyesen tettemeg övintézkedéseit. A délutáni órákban esni kezdett.

Tanügy.

A Sz.-Kereszturi m. kir. állami tanítóképző intézetben az 1887—88-ik iskolai év szeptember hó 5-én nyititák meg. Megelőzőleg, szept. 1. 2. 3. napjain javító és felvételi vizsgálatok tartotnak.

Tanítóképző intézésünkbe felvétetik minden oly éptestű, egészséges növendék, ki 15-ik életévét már betöltötte, s ki a gimnasiun, vagy a reáliskola, vagy a polgári iskola legalább 4 alsó osztályát jó sikerral végezte. A kik ezt eredeti iskolai bizonyítvánnyal nem képesek, az a nyanyelv-tanból, földrajzból, történelemből és számtanból felvételi vizsgálatot tartoznak tenni, s e tárgyakból annyit kell tudniok, mint a mennyit az említett iskolák négy alsó osztályaiban tanítanak.

A felvételt sajátkezőleg megírandó folyamodványok, a tanítókép. igazgató tanácsához címelve, alólírothoz f. évi aug. hó 30 ik okvet-nül beadandók. A folyamodványok a következő okmányokkal szerelendők fel: 1. iskolai bizonyítvány, eredetiben, 2. keresztlevél, 3. a testi épséget, különösen pedig a látó és halló érzékek egészséget igazoló orvosi bizonyítvány, 4. ha az illető állami segélyért is folyamodik, ukeletti szegénységi bizonyítvány, végül 5. ha az illető már korábban elhagyta az iskolát, az időnek holtlétését rendre ki-

mutató foglalkozási bizonyítványok is csatolandók.

Ha szegénységi bizonyítvány nincs mellékelve, a folyamodványra 50 kros, s a melléletekre a megfelelő bélyegek ragasztandók.

Tandiját a növendékek nem fizetik, de tandijakra minden ifju legalább 8 frtk hozzon magával, s fizesse be az igazol-ságnál.

Minden növendék nyer az intézetben lenakást, fűtést, világítást, mosást és gyógykezelést ingyen, s ezen kívül a szegények és szorgalmasok 5—7 frtk havi állami segélyt.

Köteles minden növendék, tisztességes ruházaton kívül, magával hozni 6 pár ruhozót, 2 hálót, 6 zsebkendőt, 4 törölközőkendőt, 6 pár kápotát, 1 pánt, 3 p-nahéját, 1 paplant, 2 paplanlepedőt, 2 sál lepedőt és 1 szalmazsákot. Agról, sz-rényekről s egyéb butorokról gondoskod-nan. Minden fehérenmű a tulajdonos tal-sen kiirt nevével, vagy tintával jegezd meg.

A képződéhez kapcsolódó gyakorlatok la 1—6 osztályaiba összesen 48 fügyer-vétetik fel. A beiratás itt szeptember 1—4 napjain fog megtörténni. Tandij-tendő minden gyermek után évenként 2 frtk könyvtári illeték, szintén évenként 2 frtk és beiratási díj egyszersmindenkori 1 frtk. E díjak a beiratáskor azonnal lefizetendők, azonban a 2 frtk. tandij azoknak, kik szegénységi bizonyítványt mutatnak előtben, vagy egészben, elengedtetik.

Sz.-Keresztur, 1887. július 14-én.

Borbély Simón

igazgató-tan.

Fürdői élet.

Sugár, jul. 14.

Van S. Szentgyörgy közelében Hatoszékemgye egyik legszebb fekvésű helye egy fürdő e néven, melyről mindössen lá-lán többet nem tud a világ, minthogy na-annak egy gözlője, mely már sok eme-csételnek adott öngyilkosságot utána tő-pibenest. Istenszámban elhagyva áll még hosszú során át ez igazi természeti kincs-kel bővea megáldott hely.

S. Szentgyörgy a virágzó székesváros volna hivatva kiemelni az ismeretlen-pusztító homályából. De a város nem érdekeiben semmit; pedig alig fekszik a járhatlan ut dacára 2 órányira föld-szép völgyben, vadregényes vidéken, virágos rétektől tarkázott erők kö-pette.

Savanyuvize, mely az ellopatait ugyanazon vegyi elemekből áll, hason-gyhatású s odvas köpűje sokkal bővea szolgáltatja a kitűnő gyógyvizet annak. Gözlője, mely most egy ronda viadé form-föld alatt van, a hullásban, kövesvá-csu os bántalmakban szenvedőknek, vala-gos Isten áldás.

Levegője szelid s mindig enyhe, mert a körötte emelkedő óriás hezcek, magy-hegyek óvják a hívós szelektől. Csend, nyugalom, tiszta lég, páratlan gyógyhatású-zek, az üdülés ez igazi kellekeivel vala-árasztva a sugár — tudja ezt a világ s nem igyekszik értékesíteni, a pusztulást kiemelni senki.

Nyáronként a sepsi-szentgyörgyi köp-módu iparosok, kisebb fizetési hivatalok, tohetesebb polgárok lerázva magutól a-büro, a mthelyek porát több esztá-n, kivonulva tanyáznak ott hetekig s heheben lélekben felrészülve ha visszatérnek a városba — van annyi hinasz bennük, hogy hallgassanak tartózkodási helyükről. Mert mindenki tudja azt, hogy Sugár a le-nyelem primitív kellekeivel sem szelid, fürdőzőknek, a lakás hiány a fürdő-ne-

Diána szerette ezt a helyet; épen olyan kedves volt az előtte, mint a terrass és a rózsakert.

Egyenesen oda ment hol a növények leglombosabbán diszlették, hol oly sokszor ült anyjával vagy Sir Royallal beszélgetve, hol legkedvesebb könyveit olvasta, hol a legkeszebb könnyeit sirta, midőn az atyja házaságát megtudta. És mostan hálát adott ottan az égnek, hogy ötlet egy jó ember szerelmével áldotta meg.

Midőn Diána felállott s a szalomba vissza akart menni, hirtelen két alak jelent meg a bemenetnél, s a mostohája hangját hallotta.

Ha bár ki lett volna más, Diána bá-tan lépett volna elő, s nevetve mondot volna valamit, hogy miért van itten; de midőn a hercegnét látta meg mostohájával, a sziklaüreg legtavolabb szegletébe vonult, azt reménylve, hogy nem veszik észre, s azzal a szándékkal hogy távozásuk után ő is elsiet. Ez új édes érzellemmel szívében nem tudott az általa gyűlölt asszonyokkal találkozni, mig szemében a boldogság és hála könnyei ragyogtak, nem tudok velük találkozni.

Némán s mozdulatlanul állott, várva hogy távozzanak.

De rémülettel látta, hogy közelebb mentek, hogy épen azon nyilas előtt állot-tak meg, a hova ő húzódott. Ekkor már nem léphetett elő; inkább meghalt volna, minthogy jelenlétét tudokra adja.

Ezt tartom a virágház legszebb részének mondtá Lady Cameron. Tudtam, hogy kegyelmes asszonyom, ki a harasztoknál annyira kedveli, szeretné látni.

Nagyon szép — mondá a hercegné; és édes Lady Cameron, én azt hiszem, hogy magának igazán lehet szerencsét ki-vánni. Valóban pompás otthona van.

Diána szerette volna odaköltönni, hogy „itt vagyok“; szeretett volna távozni. Na kívánta hallani a mit mondanak; de a nekülés lehetetlen volt.

Igen, elég szép — válaszolt Lady Cameron; és Cameron ur nagyon szíves hozzám.

Az ember szívesen kibékül más hátrányokkal, hogy egy ilyen házban, s ilyen vagyonnak legyen az urúja — jegye meg a hercegné.

Remélem, hogy némi dolgomat nem sokára rendezbe leszek — mondá Lady Cameron a fáradság sóhajával. Nem vá-nám én azt elmondani, hogy annak a b-bortos szépséges leánynak a kormányán után milyen állapotban találtam ezt a helyet.

Azt hiszem, hogy szépséges és ne-veletlen, jegyzé meg a hercegné.

Borzasztóul az, erősíté Lady Cameron. Kéltének az a legfőbb törekvés, hogy eredeti legyen, de törekvése nem sikerült.

Midőn e szavakat hallá Diánának a arozába szökött a vér, s haragra lobban-t. Tudta, hogy mostohája hazudik, hogy ő nem szépséges, hogy a házat jól és bölcsen kormányozta.

En azt hiszem, hogy a kisasszony kaczer, jegyzé meg a hercegné gyönyörű. Látnom, hogy Sir Lisle meg akarja látni. S még vagy egy tucetért rajta lá-vül, tévé hozzá Lady Cameron. Anyi ki-zonyos, hogy ez a leány nagy hátrány-házaságomnak. De remélem, hogy na-sokára férjhez adom, és akkor megszűn-lik tőle. Egyikünk sem szereti; a leány gyűlölik; azt hiszem, hogy az atyja meguntá már büszke önféjű modorát. M-vagyok róla győződve hogy most felaján- sem szereti egy mint ezelőtt.

(Folyt. köv.)

Diána fegyelme.

A „Dora“ szerzőjétől.

Az „Ellenzék“ számára fordította: Amica.

XXIX.

(Folytatás.)

49

— Ennél hatalmasabb bübajt is ö-merek, mondá az ifju lángoló tekintettel.

S amit beszélt közelebb lépett, Diána lesülöttö büszke szeméit, a szép arc a viz feléje volt hajolva. Olyan jutalomnak lát-szott, melynek elnyeréséért bármelyik férfi életét adta volna. Sir Lisle egy olyan szív egész erejével szerette, mely a szerelem tudatára először ébredt fel.

E pillanatban hűsítést és csendet ke-resni néhány tánczos léptett a virágház-ba, s megakadályozták Sir Lislet, hogy el-mondja mind azt, amit mondani akart; de Diána olvasott az arcában, olvasta a sze-relmét, s a vágyát, hogy tudtára adja azt, és az önmalmat, mely oly nagy tisztelettel volt iránta.

Sir Lisle félig felemelte a kezében le-vő kis kezét.

— Diána, mondá, egy szép gyűrűje van ezen az ujján; vajjon, ha kérem, ne-kem adná?

A leány a gyűrűre nézett. Egy gyé-mánt gyűrű volt, melyet atyjától születés-napi ajándékba kapott.

— Nem venné hasznát, válaszolá. Nem látja, hogy női gyűrű?

— Az nem tesz semmit. Diána, ne-kem adná, ha kérem?

Diána hallgatott egy pár pillanatig, határozatlanul nézett az ujján tündöklő-ék-szerre. Aztán azt mondá:

— Igen, ha valóban kívánná, önnek adnám.

Sir Lisle egy mosolyt erőltetett; de ar-cza halvány volt a felindulástól.

— Diána, mondá, remélem, hogy e gyűrűnél többet fogok magától kérni, és oh drágám, ugy-e nem fog haragudni?

— En soha sem fogok önre haragud-ni, válaszolá a leány. Akarva sem tudnék.

Hogy miképen történt ő azt sohasem tudta, Sir Lisle sem volt tisztában vele, hogy a reá néző kedves szemek csábító-ták-e, vagy a szép fő hajolt nagyon kö-zel feléje, vagy a kedves arc volt az, mely-nem tudott ellentállani, de az ifju né-hány szenvedélyes szót susogva lehajolt, s megcsókolta a leányt. S ez egy szent csók-ban azívót örökre neki adta.

A nagy felindulás némasága jött a leányra. Ugy tetszett előtte, hogy ez a csók olyan ünnepélyes volt, mint az eljegyzés; először történt, hogy atyján kívül férfi az ajkait csókolta. Mint gyermek, Sir Royalt és Richardot gyermekes modorban gyakran megcsókolta, de az az érzés, melyet aztad-t, csak testvéri szeretetű volt; ez volt az első csók azon férfintól, akit szeretett, s Diánának úgy tetszett, hogy e csók szent-sége örökre Sir Lislehez kötötte.

— Szerelmem! kiáltá az ifju égő arc-zal, a felindulástól remegő ajakkal. Oh, Diána, maga nekem adná a gyűrűjét. Szép királynőm, ha kérem, ugy-e magát is nekem adja?

Ekkor a közelükben egy nevető hang és selyem ruha suhogása hallzott, Diána hevesen dobogó szívvel, pirolva elszaladt, szíve tele volt soha nem érzett édes gyö-nyörrel; Sir Lisle szerette, álma valóult.

XXX.

A piroló boldog Diána elfutott. Szívé-ben zene volt, melyre hallgatnia kellett, gondolkozni akart e boldogság felett, mely rablá tette.

ban tartása miatt s az ott idők lené
sében részesülnek.

Miért nem mennek a kényelmes, luxus-
hajókra Előpatakra vagy Tuszára, me-
lyek világhírű névre tettek szert, holott
természeti adományokban sokkal silányab-
biak Ságasánál.

A város tehetősebb polgárai, tanács-
bírák, megosb hivataltok, ha néha ki-
adnak egy gürbe napot csinálni, eltele-
s az idők his hely természetü adományaitól
a hajó hangulat behatása alatt tele van a
hajó regeneráló tervekkel, mely a bor-gőz-
el el oszik.

Kit terhel itt a mulasztás? Ki ha-
nygolja el a fűdőt ügyeit? Azt hiszem,
mindenki egyetért velem abban, hogy első
szóban a közeli Sepsi-Szent-György város-
nál állna érdekesebb kiemelni a fűdőt a
partus stádiumából s megmenteni a stag-
nációtól.

A mult évben a tehetősebb polgárok,
jobb módú iparosok intézkedtek volt is egy
kényelmesebb consortium alakítására, előre el-
tervezett s közzétett tervvel. E tervek el-
terveztek és a fűdőt fejlődését biztosan ma-
gában hordók voltak. Csak egyet felejtet-
tek ki belőle.

A város nagy és hatalmas (!) polgár-
mestereinek Császár Bálintnak a nevére az in-
stítút közli. Már pedig bálint császár nagy
és hatalmas erőszakos ember. Nem tűri,
hogy nélküle semmi — ha még olyannyira
kényes és hasznos is — megessék. Bántotta
azt, hogy ez elismert hasznosság
munkában nem neki jutott a kezdeményező
szerepe — bár az nem bántotta lelkiismeret-
ességét, hogy több tizeden át mint a vá-
ros első tisztviselője kegyelmes szemeit egy-
re csak fordította a megemlékezésben sany-
s fűdőt felé. E bántódás minden módon
s irányban éreztette a mozgalmat élén ál-
lókat, sikerült az egész consortium tervét
és munkálkodási szándékát anyagonhalgatni
s a regeneratív terveit még az alakul-
ás előtt fűtbe meneszteni.

S mit tett ez évben? Szűcsnében a seps-
i szentgyörgyi újságban leírva egy „Érte-
kezés a fűdőt szánalmas helyzetét, kitár-
s bőséges természetü adományait pár keze-
s” polgárral „Felhívás”-t adott közre
consortium alakítására, mely Ságás felvi-
vítését minden anyagi és erkölcsi esz-
közzel létesítendő.

Csak hogy ez a játék nem sikerült bá-
lint császárnak. Azok az „agyontanácsolt”
polgárok, kik a mult évben „letervelt” s
kitaláltattak, hogy most „vélegyen egyedül
a dícséret és dícsőség”, nem ültek fel Bálint
urak s a hatalmas polgármester újságoska-
ban visszavonta a felhívást, mielőtt kité-
s adhattak volna a polgárok azon az ő
kialakítását s megartani szándékolt
gúnyos — véleményüknek a polgármester
s eljárása felett. A dologban csak az az
újnos, hogy Ságás ez alatt pusztul — s a
Bálint ur megbántott hiúsága miatt az
munkálkodás homályában vesz el.

E. M. K. E.

Dr. Angyal Ármán tokoráljai
szolgabíró urak 2286 számú ívére (Győr-
s) rendes tagok lettek: Felpéc község jogi
bíró 10 fttal hat évre, Szemere község
bíró 2 fttal, Téth község 10 fttal, Koron-
s község, Gyirmót község 10—10 fttal
hat évre, Ménfő község, Csanakhegy kö-
zség, Csanakfalva község évi 2—2 fttal, Pát-
s község 10 fttal hat évre, Fenyőfalva
község, Fenyőhegy község 10 fttal hat
év; pártoló tagok: Csécsény község, Kis-
buda község, Mérges község, Rába-Szent-
Miklós község, Nagy-Móriczida 3—3 fttal,
Gyarmath 5 fttal 3 évre, Varga Sándor
bíró 10 fttal Szemere 5 fttal. Adakoztak:
Fenyőfalva község birtokossága 31 fttal,
Szinger Lázár, N. N. és Kovács József ös-
szesen 50 krt. Az összesen 134 fttal 50 krt
munkálkodásukat az alispán ur beküldötte.

Toperczei Kálmán kir. járásbí-
ró 2845 számú ívére Margittán, Bihar-
megyében, rendestagoknak iratkoztak: To-
perczei Kálmán kir. járásbíró, Sass Elemér
bíró, Pórány Menyhért joggyakornok,
Koczó Ferenc, Pesti Károly, Fenyődy
József, Perkovich Lajos irnokok, dr. Hajos
Emil ügyvéd 2—2 fttal; pártoló tagok:
Pap Péter albiró, Gyulay Károly ügyvéd
1—1 fttal. Gyűjtő a befizetések fejében 11
fottal küldött.

Horváth Sándor erdőfelügyelő 6085
számú ívére hat évi 10—10 fttal rendes
tagok lettek: Dr. Regőczy Imre egyetemi
tanár, dr. Azary Ákos által gyógy-
bíró, tanár, dr. Lieberman Leo egykise-
rői állomás főnöke, dr. Bakó Sándor orvos
Budapestről; pártolók: dr. Juhász Lajos
orvos, Schöber Jónás hivatalnok 1—1 fttal
Budapestről.

Ez is fűrdői levél.

Sósúkt, 1887. júl. 16.

Szerkesztő ur! Én megköszöntem!
Legelőlként a dolgot kérem, alásion, hogy
több meg egymást.

Tudomásom dolog, hogy Kolozsvárt, ha az ég csa-
kán nem tisztítja meg a föld csatornáit, a bűz ka-
nyog vagy gomolyog szerte-szerté, hogy az embert
soká ide a tengeri betegségek. E bűz mellett nagy elő-
nyossággal kontráns a fiakkerek állomáshelye, hol
s máshol is a csatorna hulladékok mindenféle éke-
től állandóan tányázik. Ehez járulnak továbbá a ve-
nyes piszon feledett hagymaszárak, retek csutkák,
csirke, petrezselyem és több efféle kofa-babér jelenlé-
te nímában.

Már most kérem az világos, hogy a ki az ut-
náj, az lélegzik és beszívja a belüli szaglódozó,
s ki tud meg nem fogható individuumokat és tapasz-

alni fogja, hogy azok az ő tüdejének nem voltak
hasznára.

Én tapasztaltam.

Az sem titok — úgy kell lenni, — hogy Koloz-
vár város utcáit csak hébe-korba sepergetik meg Fűty-
tyós Jósikáék. (Pedig van itt sepergetni való). Tömér-
dek a por. Nem kell ahhoz szélvész, hogy a járókelők-
nek szeme, szája, orra füle megteljen, hogy legalább is
négy itenadott érzéskor komolyan legyen veszélyeztetve.
Nem bizony! Elég ha egy gango fogat végig robog az
utczán, mindjárt van mitől prüszkölni. Szerkesztő ur!
Ezért szököm meg.

Jól tudom, hogy ebből mindjárt: azt következtetik
ez a közegség ellen vétkes merénylet. És szíjadjak Palit
a druszmádk. No persze! Van ám a méregnek is ellenszere-
Mert ha gondoskodtak mindenféle fertőző anyagról,
— azonképen gondoskodtak egy kedves földül-helyről is,
mely felfedeztetett Kr. n. 1887 június 17-ére virradó-
lag, a szűz gulya déleli helyén. Talán mondanom sem
kell, hogy ez a „S” s k u t t fűdőt, mely Kolozsvár ne-
vezettségét egygyel szaporította.

Nós hát ne szörülődjünk tovább a por és piszok
ellen; hanem keressük fel és ujan nyílt hasznos fű-
dőt, melynek alkatrészei, a legújabb vegyelemzés sze-
rint, az emberi testre jótékonyan ható elemekből állanak.
Nevezetesen 0.5 rész (tehát fele) választási drukizad-
mányos sósószék. 0.3 rész kortesfogási kénsavas vízileg
vagy csoda-só. 0.2 rész csalódási timsókesernyő. 0.1
pedig szalamia só, melyet hajdanában, Egyiptomban a
Jupiter-Ammon temploma körül is készítették tevé-
trágyából.

Óul vetitek, hogy a fűdőt sok pénz kell. De-
hogy kell. Nem muszáj hogy legyen s állami fizetésed,
se pénzidő, se subventió, csupán egy kis mamelakás,
mert ez okvetlenül szükséges, miután a vendégek fel-
tétlen hívei a közösgyűnek. Együtt legelnek, együtt
szűcsölnek, együtt nyálnak (sót) együtt fekszenek és
együtt kelnek.

Miután én mindezeknek nem vagyok barátja,
csak is nagy titokban tartózkodom itt, de azért sike-
rült gyönyörködnöm a táj szépségébe és belepillanthatni
a vendégek társasolába.

A sósúkt minden oldalról vörhenyes elszórt
avar szegélyezi; a környéken szakadozott hápa-hupás
partokon buján tenyész a beléndek, muszka-törvis kökény
és galagonya-bokor, melynek árnyában hűsölve érezhetni
a pikkantó virág borzasztó kedves illatát.

Távolabb, de nem messze — békányoskó térről
el, honnan napestig éneklő sárga hasú békaokák csi-
cseregése hallik, míg haragosan szakit felbe a löféreg
kírregése. Szép, szép, nagyon szép!

A fűrdőnek van Kaszinója is, a melyben a kö-
vetkező világ lapokat láttam:

„Kelet”, „Magyar Polgár”, „Kolozsvári Közlöny”,
és a „Ko” Az az, hogy hát izé Jártni fog-
ják ezeken minden további nemzéseit. Fajdalommal kell
kijelentem, hogy azok az „Ellenzék”-re egyáltalában
nem fizetnek elő!

Közelebből nagy bűgös koncertet cselekednek,
melynek rendezését egy három tagú bizottság vállalta
magára: Tulok, Bika és Ökör urak személyében, kik
mindent elkövetnek, hogy a fényesnek ígérkező estély
sikerüljön. A műsor egyik érdekes pontját képezi a
szárnykürtös (pásztor) ur tuta szőlője, mely már a ta-
vaszi kivonulásnál is igen nagy szenzációt keltett.

A tiszta jövedelem egy harmadát a nagy utca
kiközvetítésére fordítják, ha a miniszterium megengedi,
— a másik harmadát a vashid felépítésére van szánva,
— a harmadik részt pedig kaszárnya újítására adják.

Dacára, hogy incognitomat meglehetősen meg-
öriztem, még is megsejtették, hogy nem küzbük tar-
tozom, mert ime, a mint e sorokat írom a rettenetes
Bika ur komoran közeledik felém.

Hahó, hahó! Csak fel nem öklelsz itt?
De sőt Nem tágit, csak dul, föl, és
bőmböl.

Hátba meginterwivoltam, abból a szempontból,
ha nem fakadt-e új forrás itt valahol, mely lap-
sunk alkalmas „külön sürgöny tudósítás”-t képezh-
hetné egy jövővő aláírására.

— Nem ért, nem beszél. Vészesen toporzékol.
. . . . Ah hát így vagyunk?
Szerkesztő ur, szököm — haza.

Tuske Pál.

MINDENFELE.

Kolozsvár, július 16.

— **A király ő Felsége látogatása**
Kolozsvárt már teljesen befejezett tény.
Br. Jósika Samuel főispán helyettese: Gyarmathy Miklós alispán ma távirati értesítést
kapott Branko es. és kir. udvari főszállás-
mestertől, hogy holnap a király és az ud-
vari kíséret elhelyezése tárgyában teendő
előleges intézkedések végett Kolozsvárra jön.
Ez az első hivatalos értesítés a polgári
hatóságokhoz a királyi látogatásról.

— **Ugy mulatnak, ahogy tud-
nak.** Elindulnak az urnak 1887-ik esz-
tendeje július havának 10 ik napján reggeli
6 órakor Székely-Udvahely városáról tőb-
bek — a bátrabbak. Megérkezének fél 8
órákor a homorodi fűrdőbe, honnan az ott
időző fűrdővendégekkel együtt 9 órákor be-
vonultak a diszesen fellobogozott lobogó
fűrdő helyeibe. 10 órákor megvillásreg-
gelizének a hargittai fenyves csárdában, la-
togatásokat tevének, fűrdőnek és ismerke-
dének. 12 órákor „tetzés szerint” étkezé-
nek „Lajka híres vendéglőjében.” Pénzes
bank mellett kuglizának reggeltől éjfélig.
Délután két órákor három ágyulóvész jelzé-
sére a hölgyek rendelkezésére álló kocsikon,
a férfiak gyalog levonulának a Szent Miklós
tárnába, mely e célra kitakaritva és villa-
nyosan fagygy-gyertya és bányászmeccsekkel
kivilágítva vala. A tárnában tartózkodás
egy órát vevé igénybe. A tárnából kijövet
3—4 óráig megpihenének az erdőben. 4
órákor ünnepélyesen felvonulának és meg-
tekinték a bányaműhelyeket. 6—8 óráig a
2 fober lövöldében zeneszó mellett díj és
diszlovészet eszközölteték vala, díjnal illat-
szerek, jégbe hűtött sör, borvizesbor szol-
gáltatott ki. 8 órákor tánczhoz kezdenek

és reggelig döngött a csűr. Idősebb férfiak-
nak a táncz alatt „barátságos összejövetele”
volt a hargittai fenyvescsárdában 1. pohár
bor mellett. Hétfőn reggel indulának visz-
sza. Emígyen esett meg e mulasztás szóról
szóra a program szerint a homo-
rudi fűrdőben ebben az esztendőben — a
fenn írt napon.

— **Eötvös báró özvegyének csa-
ládi öröme.** Dr. Pleuer Emil osztrák par-
lamenti képviselő nejeének szü. Eötvös bá-
rónőnek fia született. A boldog nagyanya
Bécsbe utazott, hogy leányát ápolja.

— **Deési apró hírek.** — *A nap*
ma 10 perccel később keült fel, mint teg-
nap. A városban általános a csudálkozás. —
A barátok templom tornyáról ma reggel egy
teocofészek esett le, melyben nagy bamu-
latára a körülállóknak, — *muszka rube-
lek* találattanak. Rendőrség polgári ruhában
mozgósítva. — *Egy ló* elragadt a délelőtti
egy szekert. A duhós állatot a kozárvári
határban találták fel, s akkor kísült, hogy
híztott ökörvolt. — A szamosvölgyi
vasut delutáni vonata ma pontosan be-
érkezett. A deési asztronómusok most a
felelt tanakodnak; mi lehet oka ezokatlan
csillagászati jelenségnek. — A szamosvölgyi
vasutársulat igazgatósága ma
fizette ki a részvényeseknek az első osz-
talékot. A várost ez alkalmából kivi-
lágították.

— **A tordai kereskedő ifjuság**
a kolozsvári kereskedő-ifjuság szíves közre-
működésével saját egyletének szervezkedése
költségei javára a „Szchenyi ligetben”,
kedvezőtlen idő esetében a „Casino” termé-
ben 1887. évi júl. hó 24-én nyári tánczvi-
galmat rendez.

— **Szilágyosmó vendége.** Dr.
Horváth József lovag, hazánk fia, a berlini
magyar egylet elnöke, ki Hódmezővásárhely-
re az árviskáróslak számára pénz és ru-
haneműekben segélyt vitt, visszautaztában
pár napot Szilágy Somlyón töltött, hova ke-
gyetes emlék csatolja; mert ott ifju korá-
ban mint gyakorló orvos két évig lakott.
A kitűnő ifju felkereste a polgárok közül
ismerőseit s társaságukban időzött, míg Bu-
dapestre ment, hol a közlekedésiügyi minisz-
ternél tiszteltet.

— **Krupp — puff.** Eesenből távir-
ják, hogy Krupp Ede a birneves ágyúöntő
gyáros tegnapielőtt meghalt. Krupp 1810-
ben született, s mielőtt világszerte híres
ágyúöntőjét megalapította volna, több
rendbeli ipari vállalatoknak volt részese.
Ágyúgyára először 1846 ban tűnt fel. Azóta
meglehetősen csendben dolgozott, s meglege-
dett azzal, hogy pár világhírlátsáson ágyu-
nak kitüntetését szerezzen. Hogy mennyit ér-
nek a készítményei, azt az 1870—71-iki
porosz francia háboru mutatta meg. Hir-
neves is azóta növekedett naggyá. Esseni
gyára talán a legnagyobb ipartelep volt a
kontinensen. Több mint 5000 bányamunkást
s a gyárban 10,500 munkást foglalkoztatott,
asztalos, lakatos s egyéb efféle 2000-en fe-
lül dolgozott műhelyeiben, a hol 204 gőzgép,
s több mint 2000 ló dolgozott folytonosan.
A gyár körülbelül 500 hektáryai területet
foglalt el, s külön egy egész város.

— **Kis hírek.** Székességhérvá-
rott Rüdinger Edéné, férje boltjában egy-
szerre megőrült. — Temesvárt Bafai
Róza 11 éves leány szülői otthon nem léte-
ben egy zsinaggal magát felakasztotta. —
71 éves aggyastán Teksz Mátyás lett ön-
gyilkos ösütrőlőkön a fővárosban. Revolver-
rel lőtte agyon magát. — Nagy vassúti
lopás történt a prómapisai vonalon. Al-
dobrandini hercegnőnek 200,000 lírára be-
csült ékszereit ellopták utazásközben. —
Ifju hadkötelesek rablóbandája ga-
rázdálkodik Grác környékén. 16-an van-
nak s özlük annyit pénzt gyűjteni, hogy
kiszökhessenek Amerikába. — Párisban
Cattelle Mendesnek párbaja volt Rene To-
nissaut bíráló. Mindketten megsebesültek
de Cattelle gyengébben. — Tronvilleben egy
magyar vendég Tronvilleből Hayreba uszott. —
Dr. Mackenzie honataryon képen a
német trónörökösnek látogatásaiért 30,000
főt számítottak fel. — Jamaika öböl-
ben idegen esonakozókkal telt csónak fel-
fordult s huszan a tengerbe veszték. — Szt.
Agota pusztán nagy sertés járvány dul.
Egy nap alatt 22 hűt el. — Szoknyás
polgármestere van Amerikában Azi-
zonna városnak. Salter Zsuzsánnának hívják
a város fejt.

— **VÁROSI HIREK.**
— **Német-zsidó lap Kolozsvárt.**
„Allgemeine Jüdische Zeitung” czimmel egy
lap került ma kezünkbe, melyet bizonyos
A. Wertheim szerkeszt és ad ki Kolozsvárt.
Hangosan megdöbönt a szívünk, midőn
a lapot megláttuk. Hogyan? lehetséges-e?
Kolozsvár és német lap? Kolozsvárt, a
hol soha se német, se más nem magyar
nyelvű lap nem létezett! És ki csinálja azt
a lapot? Egy zsidó. Hát hogy az Ellenzék
nem antiszemita, nem üldözi a vallást, nem
atarja földideit a középkor sötét rémait:
azt, egy hiszünk, eléggé bebizonyította. (d-
digi magatartásával és nyilatkozataival. De
engedelmet kérünk: a mi sok, az sok. Nem
akarjuk az összes kolozsvári, mózós vallású
polgárokat felelőssé tenni e lap létrejöve-
teléért, de engedjenek meg, az még fur-
csa és jellemző, hogy ép-n az izraelita val-
lás hívei között akadt egy ember, aki arra
vetemedett, hogy Kolozsvárt, ebben az ősi,
ebben a tösgyökeres magyar városban egy
német nyelvű lapot írjon a szerkesztésére
vállalkozik. Midőn az antiszemitizmus tüze
az egész országban magas lángokban lobo-
gott fel: Kolozsvárt még nyoma sem volt a
zsidó hecczeknek. Nálunk az egész társadalom

ritka egyértelműséggel ítélte el az antisze-
mita igazságot; a zsidóságot, a mi keresz-
tény társadalmunk a legnagyobb előzékeny-
séggel, utógondolat nélküli türelmességgel,
sőt rokonszenven fogadta keblére; a zsidó-
ság előkelői ott szerepelnek közügyeinkben
egyenlő rangban a mi keresztény kapoci-
tásainkkal; Kolozsvárt a zsidóvallású pol-
gárok, kevés kivétellel, mind jól beszélnek
magyarul. Nős, hát a tisztességes elemek, a
Weis Mórok, a Horovitzok, a dr. Weis József,
dr. Weis Miksa, dr. Fischerek, a dr. Pur-
jeszek stb. stb. nem érzik-e a szégyent, mely
a zsidó vallás híveit éri Kolozsvárt azáltal,
hogy épen annak kebeléből kellett egy
esztendőnek találokiznia, aki első tűze
ki a magyar nemzeti műveltség ez ősi véd-
vérében a germanizálás lobogóját? Nem
veszik-e észre, hogy milyen tápot ad ez a
kísérlet az antiszemitizmusnak? Hogyan
nem akadt egy ilyea vállalkozó a luthera-
nusok között? — hogyan nem találkozik
senki egy román lap kiadására román ajku
polgártársaink között? Ugyan bizony gyűjt-
senek egy párforintot annak a szerencsétlen
embernek és montsék meg a zsidó hitfelekez-
tet attól a gyalázattól, hogy a kolozsvári izrae-
lita vallás a magyarságot — germanizálha-
sal fizessék meg a Fischerek, a Weiszok,
a dr. Purjeszek s a többiek azt a kapzai
pálinkakoreszmárost, hiszen valószínűleg csak
a „rebach” miatt vetemedett a merényletre;
de semmikép sem hagyják az izraelita hit-
fekezeten szaradni e gyalázat bélyegét. Ha-
nem azon igazán még osodálkozni sem ma-
runk, hogy Kolozsvárt akadt egy nyomda
(Frans Ormos, ev. ref. Buchdruckerei!), mely
egy ilyen lapot ki nyomtatna — mert Ormos
Ferencz urat sokkalta tisztességesebb igaz
magyar emberek ismerjük, semhogy képes
lenne, bár tisztán üzleti szempontból is, egy
pár silány forintért a nevét és czégét kap-
csolatba hozni egy ilyen pimasz vállalat-
tal! Nem! Azt a lapot nem kolozsvári
nyomdában állították elő, vagy ha igen:
akkor galád visszavélet követhetett el a
nyomda vezető és személyzet, mert egy Or-
mos Ferencz nem adhatta beleegyezését egy
ilyen megbélyegző munka felvállalásához!

— **Deák Pál** főkapitány úrból la-
punk tegnapi számának egy vele foglalkozó
közleményére vonatkozólag hosszabb hely-
reigazító nyilatkozatot vettünk, melyet — la-
punk zártkörű érkezvén hozsánk — csak
következő számunkban közölhetünk.

— **Néhai Váradai Károly** taufel-
ügyelő emlékének megörökítése czéljából ki-
bocsátott gyűjtőívek beklüldésének határideje
tekintve, hogy azoknak nagyobb része nem
érkezett be — 1887, szeptember 1-éig meg-
hosszabbított. Midőn a t. gyűjtőív tartó-
kat újabb gyűjtésre szólítom fel egyszer-
mind kérem, hogy a kitűzött határidőre a
gyűjtőíveket hozzáad beklüldni szivesked-
jenek. Kolozsvárt, 1887. július 16, Elek
Gyula biz. pénztárnok.

— **Kérelem Deák Pál urhoz.**
Vannak az első fokú iparhatóság (vulgo fő-
kapitány) jó beklüldése folytán és en-
gedélyezéséből a helyi vendéglőkben alkal-
mazva — mindenikben többen u. n. pinezér-
ok, kiknek mint a közérkölségig botrá-
nyos megtámadónak eltörleszt már sokszor
sürgötték. Egy eklátás példával kell ezek
kiszökrésére felhívunk a főkapitány ur fi-
gyelmét. Marosvásárhelyt a legközelebb
megéjtett ilyen személyek orvosrendőri
vizsgálata e hölgyek nagy részének híre-
leni elfutását eredményezte könnyen érthető
okokból. Az ottmaradt 12 közül 8 azonnal
letartóztatott — még könnyebben érthető
okokból. Nálunk az ilyen individuumok szá-
ma többre megy száznál, s ha meggondol-
juk, hogy a fizikai ruination kívül mennyire
veszélyeztetik főleg az ifjuság morális érzé-
két, nem kétkelhetünk a m.-vásárhelyi
hatóság radikális kurájának Kolozsvárt
leendő alkalmazására felkérni a főkapi-
tány urat.

— **Adóközök figyelmebe.** A városi
tanács két rendbeli hirdetményt tett közzé,
melyekben jelenti, hogy a III. oszt. kereseti
adó lajstromok júl. 16—23 napjain közzem-
lőre vannak kitéve a városi adóhivatalnál
a hol megtekinthetők, s azokra az észrevéte-
lek megtehetőek. A föld, házber és általános
pótadóról szóló lajstromok szintén megte-
kinthetők ezen idő alatt. A felszólamlások
e hó végéig a közigazgatási bizottsághoz in-
tendőek.

— **Jeles fogás.** Egy nem közönsé-
ges gazembert fogott el az éjjel a rendőrség.
Neve Vermes Ferencz foglalkozására
nézve ezelőtt csizmadia legény volt s Torozsó
szülőtte. Szinte két éve már hogy falbarugta
a kaptafát s azóta a lopás, befőrés és csalás
mindenféle nemével foglalkozott. A hosszú
sora a betöréseknek, lopásoknak, mikről
majd mindennap úgy emlékeztünk meg, hogy
„tettes ismeretlen”, mind az ő névéhez fű-
ződik. Azonkívül ügyesen hamisított leve-
lekkel árukat szedett össze a legelőkelőbb
családok és egyesek nevével s potom áron
adott tul rajta szibárusoknál. Csupán egy-
szer csípték volt rajta egy ilyen manipulá-
ción s akkor az utcán ugrott meg az őt
kísérő hajdu elől. Azóta rendszeresen üzte-
hálás mesterségét a legnagyobb rafineriával
s gyakorlati ügyességgel. Főleg a betöré-
sekben volt nagy mester. A Nagy Jánosné-
nél említett szappanutcai vakmerő betöré-
sés tolvajlás az ő kezemunkája volt. Az éj-
jel egy percze megfellekedett magáról s a
Taufér kávéházban mulatott, mikor két
polgári öltözött rendőr galléron ragadta s
beszállította. Ma délelőtt volt a matózása s
kihallgatása. Arany gyűrűk és egyéb kis-
eszkerek, melyek az utolsó lopások
szerzeményei s melyeken még nem volt
ideje tulajdoni, találtattak nála. Még fiatal
alig 20—22 éves s így ha a rendőrség nem
gondoskodik róla, még sokra viheti. Kü-
lönben mint mondják jó család sarja, azra

szelid s csak a ki a lélek mélyére tud pillan-
tani, látja benne az elvetemlét.

— **Nyilvános köszönet.** Ajtai K.
Albert ur nyomdajeladonos és kiadó, szí-
ves volt a városi fizetéses tűzoltók megalaki-
tandó könyvtára részére 53 drb. könyvet
adományozni, miért is fogadják a kolozsvári
önkéntes tűzoltó egyeslet parancsnoksága-
nak őszinte köszönetét. Kolozsvárt, 1887.
júl. 15-én. Gamauf Vilmos főparancsnok,
Illing Sándor segédtiszt.

— **Dühös eb** kalandozott a mult éj-
jel a görög templom-utczában s a már el-
bocsátott láncos kutyákat össze-vissza-
marta. Gyula Márton uram, ma nagy hiva-
talos pontossággal és fontossággal jelent
meg a pecczórral és elvitetett egy rattelt
— no meg egy — macskát. Ejnye Márton
gazda, hát azt gondolja kigyelmek, hogy
azok a nagy komondorok, melyekkel tele
van az utca, s melyek szintén összemat-
a dühödő kutya, szolidaritást vállaltak a rend
őreivel? Hát a kötelességérzet csak eddig
terjed? Várjuk a főkapitány ur intézk. dést.

— **Rendőri hírek:** Két jeles
individuum Horváth Ferencz és Vaiszer Samu
az egyik kőműves — a másik kocsis. Lít-
tak ok tegnap egy szegény vidéki oláh em-
bert, ki pár forintot olvasott bele egy zacs-
kóba. El is lopták olyan ügyesen, hogy a
szegény ember észre sem vette megköny-
nyebbült mivoltát s hazament. No de őket
is látta a lopás momentumában egy jólelkű
pékeség s az igazságérzetétől indíttatva rend-
őröket ment bevitette a két derék firmát.
Megkapták náluk a pénzt, de a károsult
aligha megkapja, mert kitérőről mit se tud-
nak. Szegény János ittasan hazamenve a li-
testársát blinda kezdte püfölni. A szegény
asszony közbiztonságát látván veszélyeztetve
az ő édes ura által rendőri ortalomhoz fo-
lyamodott s ez vette azóta pártfogásba urát
— ki is alszik csendesen a polgári társal-
kodóba!

Legujabb.

Az „Ellenzék” sürgönytudósítása.

Budapest, július 16. Ebenhaltból
távirják: A bolgár küldöttség megér-
kezvén Coburg Ferdinánd által szíve-
sen fogadtatott.

Tancsev elnök rövid üdvözlő be-
széd kíséretében átnyújtá a herczegnek
a választási okmányt.

Coburg herczeg az elnök beszédé-
re következőleg válaszolt:

„Uraim! hálával fogadom
azon okmányt, melyet nekem
hoztak. Hű maradok ígérete-
imhez és azon elhatározáshoz,
melyet már a legelső nap óta
tudattam a nemzettel, mely
engem országa élére szolított.
Ha szabad volna szívem sugal-
mát követni, sietnék önök kö-
zé, hogy a bolgár nemzet élére
álljak, s kezembe vegyem az
ország kormány gyeplőit.
De Bulgária megválasztott fej-
jedelmének tisztelnésem kell a
szerződéseket. Etiszteltet fog-
ja a kormány erejét képezni
és a bolgár nemzet nagyságát
és felvirágozását bizto-
sítani. Remélem, hogy si-
kerülni fog nekünk a magas
porta bizalmával megfelelni
és sikerülni fog idővel vissza-
szerezni rokonszenvét Orosz-
országnak, melynek Bulgária
politikai felszabadulását kö-
szönheti s ennél fogva nagy el-
ismeréssel tartozik s megnyer-
ni az összes hatalmak hozzájá-
rulását. Számítsanak rám és az
önök országa iránti odaadá-
somra, melyet remélem be is
fogok bizonyíthatni, midőn a
pillanatot elérkezettnek vélem.
Bátorság, megfontolás és haza-
fias összetartás! Isten áldja
meg Bulgáriát és adjon neki fé-
nyes jövőt.”

Ezután a bemutatások történtek.
A fogadtatáson jelen volt a herczeg
anyja is.</

Egy tanuló,

ki 4 gymnasiumot jó sikerrel végzett, a magyar- és német nyelvet tökéletesen bírja és szülői Kolozsavartt laknak

felvétetik

Id. MISSELBACHER J. B.-nél,

Kolozsavartt, Főter 24. szám.

657. (1-3)

Pályázati hirdetmény iparoktatási ösztöndíjra.

Pályázat hirdettetik a Kolozsavart sz. kir. város közönsége által a budapesti állami középiparoktatásban alapított egy 200 forintos ösztöndíjra.

Pályázhatnak ezen ösztöndíjra ezen törvényhatóság illetékességi kötelekeibe tartozó mindazon tanulók:

- a) a kik a budapesti állami középiparoktatodának már rendes tanulói;
- b) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték, s legalább is jó osztályzatú bizonyítványuk van;
- c) azok, a kik a polgári iskola, gymnasium vagy reáliskola 4 alsó osztályából jó bizonyítványt nyertek;
- d) iparos segédek és mindazok, a kik a b) avagy a c) pontban kívánt készségüket felvételi vizsgálat után bizonyítják.

Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, s legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely

után a középiparoktatodába akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen és ezt hatóságilag hitelesített bizonyítvánnyal igazolja.

Az iskolai és gyakorlati bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok **f. évi augusztus hó 15-ig** alólírott Tanácsához nyújtandók be.

Kolozsavart sz. kir. város Tanácsától, 1887. évi július hó 5-én.

ALBACH GÉZA,
polgármester.

649. (2-3)

Huzás már a jövő héten!

KINCSEM sorsjegy á 1 ft. 11 sorsjegy csak 10 ft.

(55-x)

Főnyeremény készpénzben

613.

50.000 ft.

10.000 ft. 5000 ft. 20% levon. 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

a magy. lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapesten, vaci-u'ca 6. sz.

Hatóságilag engedélyezett végkiárúsítása cégmegszüntetése következtében

az 1860. év óta fennálló

CSAPÓ SÁNDOR-féle üzletnek.

650. (1-x)

Polytonosan nagy választékban kaphatók:

háztartási cikkek, asztali kések, kanalak, China- és Alpacca-ezüst asztali készletek, zsebkések, ollók, célszerű dugó huzók, üveg dugaszolók, kávéfőző- és őrlőgépek, bőr, vászon és fa uti-ládák, ruha-, haj-, fog- és körömkefék.

Mindennemű francia, angol szappanok és illatszerek. Férfi- és fiukalapok, férfi ingek, nyakkendők. Vadász- és lovaglókészletek. Lefoucheaux és Lancaster fegyverek, Revolverek, szobafegyverek és pisztolyok, Thonet-féle hajtott faszékek, Feutellek, mindenféle vasbutorok.

Díszmű-árak, bronce, bőr és fából, Tula-ezüst dohánytartók, óraláncok, inggombok, nyakkendő-tűk, női melltűk és fülbevalók, kar- és nyakékek.

A rendes határozott árakból, melyek az üzlet alapításától kezdve számmal és nem betűkkel vannak jelezve

15%-tól 50%-ig engedmény.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESÍTETNEK.

Teljes tisztelettel CSAPÓ SÁNDOR.

85-1887.

k. gy. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Zilah város által tervezett egy főklaktanya kiépítésére és a jelenleg fennálló laktanya-épület átalakításánál szükséges összes munkálatoknak vállalat útján elkészítése céljából zárt árúlati és szóbeli árlejtés hirdetettetik, s annak határnapjául

f. évi augusztus hó 7. napjának d. e. 10 óráig
a polgármesteri hivatalba kitűztetik.

A bánatpénz 18563 forint 91 krba megállapított költségek 50%-a.

A költségelírászat és feltételek a polgármesternél megtekinthetők s kívánatra azok mérsékelt ár mellett posta úton megküldetnek.

Zilah, 1887. július hó 12-én.

DÓZSA ELEK
polgármester.

Uj Asphalt-üzlet.

Mindennemű **asphaltirozást** a hozzá való beton munkákkal együtt, különösen nedves lakások szárazzá tételét a jóság és tartósságért való teljes jótállás mellett, a **legolcsóbb árban** elvállal

Aszpisz Samu,

659. (1-10)

Kolozsavartt, belközép-utca 30. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy nagy mennyiségű anyagszerkezetem felhasználása végett abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a fényképeket különböző nagyságban, az eddigi árakhoz képest feleárral tudom állítani, mint bárki is.

Célom a nagy mennyiségű anyag felhasználása mellett a nagyérdemű közönségnek, a ki eddig is bizalmával reményemmel felől megfizetett — alkalmat adni olcsó árban, tiszta, hű és égis kiállítású fényképekhez jutni.

A nagyérdemű közönség tapasztalt bizalmát ezután: is kérem, vagyok tisztelettel

CSÁSZÁR JÓZSEF,
fényképész, Különös-utca 5. szám.

626. (8-10)

Hogy a t. megrendelőim magukat ezutánra a fényképek árban műtermemben tájékoztassák, egyúttal van szerencsém az elégedési árjegyzéket is felemlíteni:

6 db. visit fénykép, egész alak trgy. vagy mell	2 ft.
6 " Imperial (Stefania)	4 "
6 " Cabinet	4 "
3 " Makhart	6 "
3 " Boduire Salon	7 "
6 " Makhart	9 "
6 " Boduire (Sl.)	11 "
6 " Souvenir	1 ft 50 kr.
Mini tour képek darabja	10 kr.

BORSZÉKI GYÓGYFÜRDŐ.

Az 1873-ik évi Bécsi, az 1878-ik évi Párisi és 1882-ik évi Triestzi kiállítások kitüntető ezüst- és aranyérmekkel jutalmazva.

BORSZÉK világhírű szénsavdús tartalmu gyógy- és ásványvizei, páratlan hideg-, lobogó-, kristály-, tükör- és melegfürdői és fenyves ozondus levegője az emberi test gyengeségeinek és betegségeinek számtalan válfajában évtizedek óta kitűnő eredményt nyel használtattak.

A fürdők izléssel és kényelemmel vannak berendezve. Üdülés és szórakozásra jól berendezett fenyves sétányok, olvasó- és zongora-terem és más mulató helyek, valamint az ujonnan épült „Kossuth-kuti gyógycsarnok” kávémérő és csukrászdával kínálkozik.

Rendes fürdőorvos, gyógytár, közegészségügyi- és közbiztonsági hatóság, posta- és távirda s a legkitűnőbb zenekarok egyike a fürdő-közönség rendelkezésére áll. Vannak jól berendezett és kényelmes magán-bérlőházak, vendéglők és kávéházak, a helyi viszonyok szerint mérsékelt és hatóságilag ellenőrzött jutányos lak- és étkezési díjszabással.

A közlekedés könnyítésére mindennapi gyorskocsi-közlekedés van rendszeresítve, a szász-régeni vasuti indóháztól Borszékig és vissza július hó 1-től szeptember hó 10-ig. Egy 4 személyre berendezett egész kocsi után 20 frt, személyenkint 20 kgr. díjmentes podgyással; hátulsó ülésen 8 frt, szembe ülésen 7 frt. 3-12 éves gyermekek és cselédekért féldíj fizetés mellett.

E tekintetben a m. kir. államvasutak igazgatósága által a Borszékre utazó fürdővendégek rézére a budapesti, aradi, kolozsavári, gyula-fehérvári, dévai és brassói vasuti állomásokról Szász-Régenig május hó 15-étől szeptember hó végéig érvényes mérsékelt menetérti jegyek adtak ki.

A fürdőintézet és ásványvíz-üzlet körébe tartozó tudakozódások és megrendelések a Borszéken helyben székelő „Fürdő- és Üzlet-igazgatóság” intézendők.

ÁSVÁNYVIZEK ÁRJEGYZÉKE.

Borszéken a raktári helyiségben:

1 láda	50-es	1.4 literes
1 "	25-ös	1.4 "
1 "	50-es	1.0 "
1 "	25-ös	1.0 "
1 "	50-es	0.5 "

7 frt	— kr.
3 "	60 "
6 "	50 "
3 "	30 "
5 "	30 "

A szász-régeni vasuti állomásnál:

1 láda	50-es	1.4 literes
1 "	25-ös	1.4 "
1 "	50-es	1.0 "
1 "	25-ös	1.0 "
1 "	50-es	0.5 "

8 frt	70 kr.
4 "	45 "
7 "	90 "
4 "	— "
6 "	15 "

Nagyobb rendelményeknél megfelelő % leengedés.

Borszék, 1887. május hó.

618. (8-x)

A fürdő- és üzlet-igazgatóság.